

Uzaklar II birkaç günden beri Uruguay'ın Colonia adlı limanında. Buraya gelirken dünyanın sayılı gemi yollarından biri olan Rio de La Plata körfezinden geçtik. Yıllardır bu kadar çok gemiyi bir arada görmemişim. Neyse ki kötü bir olayla karşılaşmadan aralarından sıyrılıp, sağ salım Colonia'ya vardık. Bu seyirde en büyük yardımcımız teknedeki Ais cihazıydı.

Kanarya Adalarına vardığımızda Yasin Ünlüsayın adlı kaptandan yollanmış bir e-posta almıştık. Yasin kaptan Cebelitarık Boğazı'nı geçerken yaşadığımız olayı; üstümüze gelen bir gemiyle çatışma tehlikesi geçirdiğimiz web sitesinden okumuş. Mektubunda "eğer Uzaklar II'de Ais cihazı olsaydı, böyle bir olay yaşamazdınız..." diye yazıyordu. Ais cihazı hakkında bir şeyler duymuş, ama bu cihazı daha önce ne kullanmış, ne de görmüştüm. Ta ki Yasin kaptanın yolladığı kutunun içinden çıkana kadar...



Orta boy bir kitap büyüklüğündeki cihazı Kanaryalar'da tekneye monte etmiştik. Serenity marka cihaz Türkiye'de yapıldığı için Türkçe menüsü de vardı. Bu kolaylığına rağmen yakın zamana kadar cihazı doğru düzgün çalıştırmak maalesef mümkün olmadı. Ama sonunda çalıştırmayı başardık.

Serenity'yi açtığımız zaman elli mil yarıçapındaki bir alandaki tüm gemileri görüyoruz. Cihazın ekranında bu gemilerin adları, bize olan kerterizleri, rotaları ve süratleri yazıyor. Çevremizdeki gemiler de aynı şekilde bizi kendi ekranlarında görüyorlar. Üstelik adımızın başında yelkenli tekne olduğumuz da yazıyor. Yani yol vermeleri gereken bir tekne. Tüm bu bilgiler cihaza bağlı bir gps ve vhf anteni aracılığıyla yollanıp alınıyor.

Malum, açık denizde küçük yelkenli tekneler açısından en büyük tehlike ne kötü havalarda, ne de fırtınalardır. En büyük tehlike civardaki gemilerdir. Nice yelkenli tekne gemiler tarafından çığnenip karanlık sulara gömülmüştür. Okyanusu geçen gemilerin köprü üstünde geceleri bir nöbetçi bulunur. Bu vardiya zabiti de genellikle memlekette bıraktığı nişanlısının veya ailesinin

hayali içindedir. Zaten dışarıya dikkatle baksa bile, kötü bir havada, hele akşam karanlığında küçük bir yelkenlinin seyir fenerlerini görmesi hemen hemen imkânsızdır. Radar da pek işe yaramaz. Küçük bir teknenin ekosu, dalgalarınkiyle karıştığından radar ekranında kolay kolay seçilmez.



Küçük bir yata çarpıp batıran bir gemi çarptığının farkına bile varmadan yoluna devam eder gider. Bu yüzden bizim gemileri gözleyip, gerekirse yollarından kaçmamız gerekiyor. Ancak haftalar süren uzun seyirlerde yorgunluk, uykusuzluk gibi nedenler yüzünden düzenli gözcülük yapmak her zaman mümkün olmuyor. Çoğu zaman tekne Allah'a emanet kendi başına yoluna devam ediyor...

Ais cihazını gemileri bizim görmemizden çok onların bizi görmeleri için kullanıyoruz. Büyük gemilerin Ais cihazı bulundurmaları artık yasal bir zorunluluk. Bu cihaza giren bilgiler cihazın hafızasında kaydediliyor. Bir çatışma durumunda hafıza açılıp tüm seyir bilgilerine ulaşıyor. Kimin yol hakkına sahip, kimin hatalı olduğu anlaşılabilir. Uçaklardaki kara kutu gibi bir şey... Bu durum kaptanlara ilave sorumluluk getiriyor. Sanırım herkes artık daha dikkatli... Galiba bu durum geceleri bize daha rahat uyuma imkânı sağlayacak.